

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת בהעלותך
שנת תשפ"ד

גליון
ס"ב

שיעורי חינוך

יום רביעי פרשת בשלח שנת ה'תשפ"ג

עבודת בית המקדש

אני אומר תמיד לאשתי, אני כבר כל כך מחכה שנהיה ה'סבא וסבתא' וה'סבא רבה וסבתא רבה', ואז יהיה לנו נחת, תהיה המשכת הדורות, הילדים ימשיכו הלאה חיי יהדות, וימשיכו להתנהג ביראת שמים; אבל צריך להשקיע בילדים.

עכשו מבינים את הקשר בין חתן וכלה למלמדים; פי מה זה כל הענין להתחתן? שהחתן והכלה יקומו בית, מקימים את המצוה של פריה ורבייה, מביאים ילדים, כדי שתהיה המשכת הדורות, אבל מה יעשו עם הילדים? הרי צריכים ללמד אותם שיש בורא לעולם, ויש תורה ומצוות, - את זה עושים המלמדים, כל המטרה של נשואין נשלמת רק אם יש מלמדים טובים שמחנכים את הילדים בדרך הנכונה.

החתן המפיץ

ברוך השם שהחתן הוא גם מלמד וגם מפיץ. החתן ספר לי, שהיום בבית הכנסת, עם השטרןמל, הוא כבר הלך להפצה! הרי קוראים לחתן להכניס לכל המנינים של בית המדרש כי לא רוצים להגיד תחנון... כלם קוראים לו: "תכנס לפה לחמש דקות", "תכנס פה לחמש דקות", והחתן עונה: "אני נכנס, אבל קח גליון, קח ספר, קח דיסקו!" ולא יכולים להגיד לו: "צא מכאן!" כי חתן דומה למלך, ו'מלך פורץ גדר', אז עכשו זה באמת הזמן הטוב להפצה, צריכים להיות בבית, לקיים (דברים כד, ה): "ושמח את אשתו", אבל בשעה שנמצאים במילא בבית הכנסת חוטפים את הזכות לזכות עוד אדם עם ספר, עוד אדם שיהיה לו חזק, עוד בן אדם שיידע

מדבר על התינוק הקטן, אני מדבר על פעוטון, פתה ב' וגו'] ואחר כך אני הולך ליותר גדולים, מקדם כשהשכבתי את הילדים הקטנים יותר הם שאלו אותי אם הם יכולים לקחת עוד עוגיה לפני השנה, אמרתי להם: "כן", כבר הייתי בטוח שהם הולכים לברך לפני האכילה, אבל למעשה הם לוקחים את העוגיה ומכניסים אותה לפה בלי ברכה, אמרתי להם: "ברכה!" ואמרתי אתם את כל הברכה: "ברוך אתה... בורא מיני מזונות", ואני חושב לעצמי, הרי כבר אמרתי להם כל כך הרבה פעמים שצריכים לעשות ברכה לפני האכל, ועדין הם שוכחים!?

אבל כשאני מסתכל על הילדים הגדולים שלי, הבחור בן השנים עשרה, והמיעד להיות חתן, אני רואה שהם כבר עושים ברכות, איך זה קורה שכשהם מתבגרים הם כבר עושים ברכות? הם הרי לא שומעים בקליו! עכשו ברכתי אתם ואני מבטיח להם שאם אתם להם בעוד רבע שעה עוד עוגיה הם עוד פעם יכניסו את זה לפה בלי ברכה, אז הילדים בן שומעים או לא? - התשובה היא, שהם בן שומעים, אלא צריכים לחזר על זה פעם ועוד פעם, אומרים: "תעשה ברכה" ו"אם אוכלים בלי ברכה, זה כמו שגונבים", בסוף זה יחדר והם יתחילו לקיים את זה.

עבודה משתלמת

חנוך הוא לא עבודה קלה, אבל אחר כך מגיע התשלום, כשעוברת השנים הספורות רואים את הנחת.

בעזרת השם יתברך אנו ממשיכים עם השעור שמסר ראש הישיבה שליט"א ביום רביעי פרשת בשלח ה'תשפ"ג בעת שמחת 'שבע ברכות' שהתקיימה בתלמוד תורה היכל הקדש בוויילאמסבורג י"א, לכבוד המחנכים והחתן שהם מצוות המוסדות.

העולם מוגן בזכות המלמדים

זה דבר נפלא בשבילי שהתאספו כל המלמדים להשתתף בשמחתו של המנהל החשוב והמלמד החשוב, ושל החתן שהוא גם מלמד, כל אלו שזוכים לשבת עם ילדי ישראל וללמד את התורה הקדושה.

הזהר הקדוש אומר (הקדמה דף א:) רבי שמעון בן יוחאי אמר: "כל העולם מוגן בזכות המלמדים והילדים שלומדים תורה", כמו שכתוב בפסוק (שיר השירים ב, יב): "עת הזמיר הגיע" כשהקדוש ברוך הוא רוצה להעניש את החוטאים, "יקול התור נשמע", שומע הקדוש ברוך הוא את קול הילדים שלומדים עם המלמדים שלהם, המלמדים מחדירים בהם אמונה, קדושה ויראת שמים, ובזכות זה מונע הקדוש ברוך הוא את העניש.

זה חודר בילדים

מה שאתה אומר לילדים - יכנס בהם, זו הבטחה מהקדוש ברוך הוא! יגידו את זה עוד פעם, יגידו את זה עוד פעם ויגידו את זה עוד פעם - ובסוף זה יחדר.

כשאני משכיב את הילדים שלי לישן אני מחלק את זה לשתיים, קדם אני משכיב את הקטנים [אני לא

שיש משג של תשובה, אפטר לחזר אל הקדוש ברוך הוא.

כל המלמד בן חברו תורה כאלו ילדו

מלמדים יקרים וחשובים, אם אתם צריכים עוד חזוק, אני מבקש ממכם, תגידו לי, אני הרי לא יודע כמה חזוק לתת לכם, אני לא יודע כמה צריכים לדבר, אני רוצה לתת לכם עוד חזוק ועוד חזוק.

שהמלמדים ידעו: 'יראת מאלקיך אני ה', יש דבר שאף אחד לא יכול לדעת, לא ראש הישיבה, לא המנהל, ולא אף אחד; אף אחד לא יכול לדעת מה מתרחש במחשבה שלך, אם במחשבה שלך חשבה המורה שלך, זה נוגע ללבך, או שזה כשור לעל וכחמור למשא.

בנדאי שיותר קל לשבת בבית ולקבל יום חפשי, אבל אני נהנה להיות בכיתה עם הילדים?

שבת חביבים, צריכים יום אחד בשבוע של מנוחה, אבל מלמד צריך לדעת 'איפה הראש שלי?' כשמגיע חג שאז אין שבעה ימים למודים, תופס אותך באמצע חל המועד געגוע 'איפה הילדים שלי?' מה שלום התלמידים שלי? כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין ט:): **"כל המלמד בן חברו תורה כאלו ילדו"**, הרי צריך להיות 'כאלו ילדו', כמו הילד שלך!

במה המח שלי עסוק?

הייתי מלמד במוסד אחר, (לא אמר את השם, וזה גם לא מענין לדעת מה, מתי ואיפה), שם היו מלמדים מסומים שאפטר באמת לכנות אותם 'מלמדים', אבל גם היו מלמדים שהילדים לא ידעו בדיוק איזה עסקים הם עושים, הילדים ידעו שהיא לא מלמד, המח שלו היה מנח בלקנות דירות.

אם אתה רוצה להיות סוחר, אתה רוצה לקנות דירות, זה דבר מאוד חשוב, אתה יכול ללכת לעבד עם דירות, אבל אל תערבב את זה עם מלמדות.

תתבונן 'מה המח שלי?' האם המח שלי עסוק עם הילדים במחשבה איך לשפר, איך למצא שפה עם הילד הזה, איך למצא גישה לילד שאני מרגיש שהוא לא צריך אותי, ואני הרי יודע שאין כזה דבר שהילד לא צריך אותי,

השם יתברך, אלא צריכים להכניס את זה בתוך ספור או במשול של ענבים וצמוקים, וכך הילד יזכר את זה.

מה צריכים הורים?

ראש הישיבה שליט"א פנה למחנה, המנהל: אנחנו מאוד מפירים טובה לך ולכל משפחה, על ההתמסרות הרבה לילדים שלנו, מה כבר אדם צריך? הוא רוצה רק לרוות קצת נחת, שהילדים יהיו יהודים יראי שמים! אדם חושב שכסף ישמח אותו, אבל מה מרויחים מכסף? אני יודע על עשירים, אני לא רוצה להגיד ברבים את שמם, אני לא רוצה לבייש אף אחד, אבל אם תעבר ליד הבתים שלהם תראה שהם גרים בארמונות, אבל בפנים אלו 'ארמונות חשוכים וכבויים', ההורים כבר מבגרים, והילדים לא רוצים לשמע שום דבר מתורה ותפלה השם ישמרנו, הארמונות שלהם מפארים ומרהיבים ביפים, אבל בפנים חשך, ממש וימש חשך, אפטר למשש את החשך.

מה צריכים הורים? - הורים רוצים רק קצת נחת מהילדים, שהילדים יאמינו בהקדוש ברוך הוא, ושהילדים יהיה רגש בצדיקים.

אתם יודעים איזה נס יש לנו? יש לנו מקום לילדים שלנו שבו הם לא מתבישים מרבנו! אתה יכול להביא לי חסרונות מפאן עד לתקרה, שדבר זה לא נורמלי ודבר אחר לא נורמלי, עם כל זה, שים הכל הכל הכל בצד אחד של המאזנים, ובצד השני תשים את המעלה שהילדים גדלים עם רגש ברבנו - אז זה כדאי! רבנו כבר יביא אותו לדברים הכי יפים. ואוי ואבוי אם האבא הוא חסיד ברסלב והילדים מתחילים להפנות את גבם לרבנו, הם כבר לא רוצים לבוא לאומן, זה גרוע מאוד.

לכן, יש לי הכרת הטוב למנהל ולמחנה - המלמד; חמשה מהילדים שלי כבר למדו אצל המלמד הזה, ברוך השם, ובשנה הבאה אני שולח אצלו עוד ילד.

השם יתברך יעזר, שתהיה לכם הרבה נחת יהודית, ושנתחדש מחדש להחזיר בילדים את כל הדברים היפים.

להפך, הילד הזה הכי צריך אותי, אז אני צריך לחשב איך אני מוצא גישה לילד הזה, - או שהמח שלי עסוק בקניית דירות!?

עבודת בית המקדש

זה דבר נפלא שיש כאן משפחה שכל המשפחה עוסקת בחנוך ילדי ישראל, החתן הוא מלמד, הפלה היא מורה, ומחנה אחד הוא המנהל, והמחנה השני גם הוא מלמד; כל המשפחה עוסקת בעבודת המקדש.

ראיתי דבור יקר מאד מצדיקים, פעמים רבות כבר אמרתי זאת ואני רוצה לחזר על זה עוד פעם. כתוב ברמב"ם בהלכות תלמוד תורה (פרק ב' הלכה ב): **"ואין מבטלין התינוקות, ואפלו לבנין בית המקדש"**, אם המשיח בחוץ, מחפים שיבנו את בית המקדש, העסקנים מתזעזעים ומתחננים אל המלמד שהילדים יצאו לעזר, המלמד יהיה חייב לומר להם: **"אי אפטר לצאת, עכשו צריכים להמשיך ללמד"**, והם משיכו ללמד עם הילדים את החומש הקדוש: **"ויהי בשלח פרעה..."**

מענין שהרמב"ם חוזר על ההלכה הזאת שוב בהלכות בית הבחירה (פרק א', הלכה ב): **"ואין מבטלין תינוקות של בית רבן לבנין"**, אסור להפריע לילדים מלמודם, אפלו אם צריכים אותם לבנות בית המקדש; למה צריך הרמב"ם לחזר על זה שתי פעמים? - אומרים הצדיקים הקדושים, שאלו שתי הלכות נפרדות, הלכה אחת נמצאת בהלכות תלמוד תורה' שם אומר הרמב"ם שאי אפטר לבטל למוד תורה אפלו כדי לבנות את בית המקדש, אחר כך אומר הרמב"ם עוד הלכה בהלכות בית הבחירה, איך בונים את בית המקדש? על ידי שהמלמדים לומדים עם הילדים, - זהו בנין בית המקדש!

ספור ומשל

ראש הישיבה שליט"א נענה ואמר: תראה, כל זמן שאמרתי לך פשוט: **"אתה עוסק ברומו של עולם, בדבר הכי קדוש"** - לא קלטת את זה, עכשו שאתה שומע את זה בקושי ותרוץ - אתה כבר מבין את זה; ואת זה צריך לעשות המלמד עם הילדים, הוא לא יכול להגיד פשוט, פעם ועוד פעם: **"יש השם יתברך"**, יש

להחדיר בילדים דברים יפים על החג

עכשו עוד נשארו ארבעה שבועות עד פורים, אז צריכים לדעת, לפני פורים הראש של הילדים מנח בשומים וכל הנפצים, זו המציאות; אנשים מתלוננים: "הדור של היום, הנער של היום... ילדים עסוקים בפורים עם סנפס ושטויות..." - אני לא יודע מה אומרים, אני זוכר בילדותי שמכרתי בתלמוד תורה את כל סוגי הדברים האלו, ולא יכלו לתפס אותי..

לכן, אם יש שיש לנו עוד ארבעה שבועות עד לחג הפורים הקדוש, נחדיר

לעצמי, 'אה, אולי הוא התחיל כבר ללמוד את מגלת אסתר, אני מתקשר אליו ושואל אותו: "מה לומדים?" והוא אומר לי: "עשיתי לעצמי חשבון כמה ימים יש לי עד פורים, ומתוכם הרי כמה ימים לומדים "כתיבה וחשבון", לא נשארים הרבה ימים, לכן התחלתי ללמוד כל יום בחצי שעה האחרונה קצת מגלת אסתר, להחדיר בילדים בחיות את הספורים של אחשוורוש ואסתר המלכה", זה דבר מאוד טוב, כי הילדים נהיו שמחים לשמע שפורים כבר בא.

המשך השעור יבוא א"ה בשבוע הבא

בילדים את כל הדברים היפים של פורים.

אני יכול לראות במצלמות מה שקורה בכל הפתות בתלמוד תורה, אתמול אני מסתכל בשעה האחרונה אחר הצהריים בפתח בקריה, אני רואה שהם לומדים איזה למוד, לא ראיתי ברור מה הם לומדים, אבל ידעתי שחומש וגמרא הם לא לומדים, כי אחר הצהריים הרי הילדים מתשים, וכבר לא לומדים אז חומש וגמרא, אני מנסה להסתכל יותר חזק ואני רואה ספר שכתובות בו המלים: "ויהי בימי", ואני חושב לעצמי 'מה הוא מלמד? אולי ספר משלי? עד שחשבתי

מכתבים בעניני חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

מתי נפטרה אמו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מלמד, ולפני חג השבועות כתבתי קצת על הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו בקונטרס ששלחתי הבייתה לתלמידים שלי, ותרגמתי שם כמה קטעים מפעלת הצדיק, שמובא שם שאמו של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו נפטרה בלידתו.

אחרי חג השבועות אמרו לי הילדים החמודים שזה אחרת ממה שכתוב בספרים אחרים שבותבים על ההיסטוריה של הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו שאבא שלו נפטר לפני אבא שלו.

מאד רציתי לדעת האם באמת יש חלוקי דעות בזה, וכן גם לתועלת הקונטרס שחלקתי להם.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קרח, כ"ט סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשריך שאתה מחדיר בילדים יראת שמים, אתה מספר להם ספורי צדיקים.

בשעה שהוא שר אל השם יתברך, פתאום הוא רואה שמגיע אדם ושואל אותו: "מה אתה עושה כאן לבד ביער?" הוא ענה לו: "אני לא לבד, הקדוש ברוך הוא נמצא כאן איתי", אומר לו האדם: "הקדוש ברוך הוא נמצא כאן איתך? הקדוש ברוך הוא הרי נמצא למעלה בשמים, הוא גבוה מאד, הוא עוב את העולם", והוא מוסיף שזה פסוק מפרש (תזקאל ח, יב): "עוב ה' את הארץ". (שכאמת כתוב שם שלא יאמרו כן כמו אלו שאומרים שהקדוש ברוך הוא לא רואה מה שקורה בחשך, שהקדוש ברוך הוא עוב אותנו).

האדם המשיך לדבר אל הבעל שם טוב נגד האמונה, לקח הבעל שם טוב ענה מהאדמה והתחיל להכות אותו, ובשעה שהוא הכה את הזקן הטפוש הוא צעק את הפסוק (תהלים צב, י): "יתפרדו כל פעלי און", פתאום הבעל שם טוב רואה שהוא איננו, האדם הזה פשוט היה אחיזת עינים של הסמ"ך מ"ם; מאז התחזק הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו עוד יותר באמונה, הוא ראה שהסמ"ך מ"ם רוצה להסית אותו לחשב נגד האמונה והוא התחזק עוד הרבה יותר.

את הספור הזה שמע רבנו ז"ל בעודו ילד קטן. כשרבנו שמע את הספור הזה נכנס בו חשק עצום להיות צדיק, הוא

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מו"ק חלק א, סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", כשרואים למה הצדיק זכה על ידי שהוא התגבר על כל הנסיונות שלו, רוצים גם להיות צדיק.

מוהרא"ש מספר (ספר פעולת הצדיק, אות כו) הבעל-שם-טוב הקדוש נולד להורים מבוגרים, אביו רבי אליעזר היה בן מאה שנים, ואמו שרה כבר גם היתה מאד מבוגרת; תכף-ומיד בהלדת הבן מתה אמו. וכשהגיע לשנת החמש, נחלש אביו מאד, וקרא את בנו אליו ואמר לו בלשון צוואה: "הוי יודע כי הגיע קציי, ואני צריך לעזוב את העולם כדרך כל הארץ, אבל זכור שאתה אף פעם לא לבד, הקדוש ברוך הוא איתך, עמך ואצלך - אל תפחד משום דבר", ובמלים אלו הוא נפטר.

הבעל שם טוב גדל לבד בעולם הגדול, אבל הוא תמיד זכר את דברי אביו, שדבר עמו קודם הסתלקותו: "זכור שאתה אף פעם לא לבד, הקדוש ברוך הוא איתך, עמך ואצלך - אל תפחד משום דבר"; עם המלים האלו הוא חי וקיים אותן למעשה, מה שהוא רק היה צריך הוא בקש מהשם יתברך, עד שפעם אחת הוא טיל ביער

התחיל לחשב: 'געוואלד! גם אני רוצה להיות צדיק! אולי אם גם אני אעשה כן, אני אתחיל לדבר אל השם ותברך, גם אני אהיה צדיק?' רבנו מיד יצא מהבית והלך לציונו של הבעל שם טוב ובכה אל השם ותברך: "רבנו של עולם, גם אני רוצה להיות צדיק, גם אני רוצה להיות יהודי פשוט וכו' וכו'". עד שהיה זכה למה שזכה.

יש עוד נסחאות בספור; יש שאומרים שקודם נפטר אביו רבי אליעזר ואחר כך אמו, אבל אצל אנשי שלומינו מקבל הספור כפי שמוהרא"ש מספר אותו.

העקר תלמד את הילדים מה ללמד מהספור הזה; ראשית, שתמיד יזכרו וידעו שאנחנו אף פעם לא לבד, אלא אנחנו תמיד מסובכים עם השם ותברך ומה שרוצים שייבקשו רק מהשם ותברך. שנית, תחזיר בילדים שלא יפחדו כששומעים דבורים נגד האמונה, שייצטקו את הפסוק (תהלים צב, ב): "יתפרדו כל פעלי און", עד שמתפטרים מכל רע.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

(קונטרס יצאתו אמונה פרשת קרח שנת תש"פ)

על מה מדברים בשלחן שבת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א.

באחד השעורים בימי חמישי שמעתי את הראש ישיבה שליט"א אומר שיש לדבר בשלחן שבת חדשות ומילי דשטותא וכדומה, רק יש להיות חזק ולהפך את כל החדשות וכדומה

לשיחות של אמונה והשגחה פרטית. מה זה אומר? איך עושים את זה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - ערב שבת קדש פרשת וישלח, ט"ו כסלו, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

רבנו הקדוש אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א): "כי איש הישראלי צריך תמיד להסתפל בהשכל של כל דבר ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר", בכל נושא שמדברים עליו יש לחפש בו את השם ותברך, "כדי שיאיר לו השכל שיש בכל דבר להתקרב להשם ותברך על-ידי אותו הדבר", פשוטים משהו קורה יש להוציא מזה דרך ועצה לעבודת השם ותברך; גם כששומעים שיחת חדשות וכדומה, צריכים להוציא מזה רמזים איך לעבד את השם ותברך. כמו שרבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן ב): "מכל הדברים צועק כבוד השם ותברך, כי מלא כל הארץ כבודו, ואפלו מספורי הגוים צועק גם כן כבוד השם ותברך", אפלו מחדשות אמות העולם שומעים את השם ותברך; זאת אומרת שבכל פעם ששומעים איזה חדשות יש להוציא מזה דרך לחיים ועצה לחיים.

כשיושבים בשלחן שבת זה לא זמן לספר חדשות, כשיושבים בשלחן שבת זה זמן שהאבא מטמיע בילדים אמונה ואהבת השם ותברך והתורה, זה מה שאמרתי שיש לספר חדשות בשלחן שבת, זה רק במקרה שהילדים אין להם סבלנות לשמע תורות וכו' שאז יש לקרובם אל השם ותברך בחכמה על ידי

שמשיחות מחדשות וכתוב החדשות מכניסים כאן מלה על אמונה ושם מלה על השגחה פרטית.

עכשו שקרה מקרה כזה נורא, הגיעו רוצחים לטבח ביהודים, הם הרגו בחור חף מפשע עם אמא לילדים קטנים על לא עול בכפה השם ינקם דמם; איפה שרק הולכים ועומדים כלם מדברים מהחדשות, אפשר להפך את זה לכלי ולהכניס בזה את הקדוש ברוך הוא. להכניס באמצע השיחה את מה שמוהרא"ש אומר, לפני שיוציאים מהבית לשים את היד על המזוזה ולהתפלל תפלה קצרה: "הקדוש ברוך הוא תשמר אותי, תחזיר אותי בשלום הביתה", וכשחוזרים הביתה לשים את היד על המזוזה ולומר: "תודה ה' שחזרתי בשלום".

אפשר גם להוסיף בשיחה שאנחנו בגלות, "עשו שונא ליצקב", הגויים שונאים אותנו; שלא נטעה להגע שהגויים הם הידידים שלנו וכן הלאה. וגם מספרים על הנסים והחסדים שראו בתוך הצרה עצמה וכן הלאה.

לגבי מלתא דשטותא; רבנו אמר (עין לקוטי הלכות, נפילת אפים ד, ה): "סע האט א פנים אז מע קען מער ניט פרייליך זין נאר מיט נאריש מאכן זיך"

פרוש: אי אפשר לבוא לידי שמחה כי אם על ידי מלתא דשטותא; את זה אפשר לעשות בבית עם הילדים משמחים את עצמנו עם הילדים הקטנים, עושים הכל העקר להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה בכל העניינים.

...

(יצאתו אמונה חלק ח', מקטב תתכ"א)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזק (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / אנגליה 03303502363
קנדה 438-320-9090

קול ברסלב

שיעורים; חיוזק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 15522354370
מייל חיוזק יומי chizikyomi@gmail.com